

Kendisine ait olanları sevdi
(Yuhanna 13:1-11)

Tanrı kendi kutsallarını sever. Kutsalları severken sanki annebabalar kendi çocuklarını sevdiği gibi sever. Bütün annebabalar çocuklarının mutlu olmalarını isterler, çocukları için feda ederler. Ama çocukları annebabalarının sevgisini iyice anlamazlar ve bazen şikâyet ederek karşı çıkarlar, sırtını çevirirler. Buna rağmen annebabalar kendi çocuklarını severler, çocuklarının harika bir insan olmalarını mutlu olmalarını umut ederler. Kimse kendi annebabası gibi çocuğu sevemez.

Annebaba ve çocuklarının ilişkisinin orjinalı Tanrı ve birick Oğlu'nun ilişkisidir. Tanrı İsa Mesih'in Babası'dır (Koloseliler 1:3). Tanrı ve Oğlu'nun ilişkisi insanın yaratılışından önce vardı (Süleymanın özdeyişleri 8:22-31). Yaratıcı olan Tanrı bütün insanlığın Babası'dır. Baba olan Tanrı'yı tanımak imanın temelidir, bütün bilgilerin kaynağıdır (1.Yuhanna 2:14). Tanrı zamanın başlangıcından önce insanlarla özel bir ilişki kurmaya hazırlandı. Biz bunu İsa Mesih aracılığıyla biliyoruz. Çünkü İsa Mesih bu dünyaya gelip Baba'nın isteğini yerine getirerek Baba'yı gösterdi.

Tanrı dünyaya kendisini gösterdiği zaman insanlık yoldan sapıp yıkıma doğru ilerlemekteydi. Hastalıydı. Tanrı'yı tanımazdı. Ümitsizdi. Ama Tanrı sırtını çevirmedi. 'Ben onları kurtarmalıyım. Temizlemeliyim' diye kendisini verdi. Günahımızı kaldırmak için Tanrı kendisinin en değerli şeyini ücreti olarak ödemeliydi (Levililer 17:11). Söz olan biricik Oğlu ölümü tatmak için kendisini alçaltarak dünyaya geldi ama insanın günahını üstlenmek için çarmıhta kanını dökerek ölmeliydi. Dolayısıyla bütün insanlık aslında İsa Mesih'e ait olmalıdır.

Müjde dünyaya 'Tanrı biricik Oğlu'nu feda ederek günahınızın ücretini ödedi. Siz buna inanın!' demektedir. İnsan müjdeyi kabul ederek günahından bağışlanmalıdır. İsa'nın dirilişiyle bu mümkün olur. İsa göğe alınıp Kutsal Ruh'u gönderdi. Sudan Ruh'tan doğduk. Tanrı sonsuza dek bizi korumaya, bizi yönlendirmeye, sonsuz sorumluluğunu taşımaya karar vermiş oldu.

Tanrı yoldan sapıp ölmekte olan insanları Tanrı'nın çocukları seviyesine çıkartarak cennete götürmek istedi (Yuhanna 3:1-5). Bunun için Tanrı kendi bağrında olan biricik Oğlu'nu vermeliydi, O'nun insanlar tarafından öldürülmesine izin vermeliydi. Yaratık olan insan Tanrı'nın sevgisini ihmal ederek unutulur ama Tanrı sonsuz karar vererek insanlığa yaklaştı.

'İsa Mesih'e inanarak Ruh'tan doğdu' demek 'artık ruhsal savaşa girdi'

demektir. Dolayısıyla yeniden doğmuş olanlar için Tanrı'nın yardımı mutlaka gereklidir. Baba Tanrımız güçlü olduğu için bizi harika bir şekilde yetiştirebilir. Yardımcı olabilir. Bize Baba Tanrı'yı tanıtan, bizim Baba Tanrı'ya yaklaşmamızı sağlayan İsa Mesih'tir. O itaatlık ve fedakârlıkla Baba Tanrı'yı tanıttı.

İsa kendisi dünyadan ayrılıp Baba Tanrı'ya döneceği zaman olduğunu bilerek dünyada kendisine ait olanları sonuna kadar sevdi. Baba'nın her şeyi kendisine emanet ettiğini biliyordu. Artık her şey İsa'ya bağlıydı. Tek başında kendisine verilmiş olan görevini tamamlamalıydı. O kendisinin Tanrı'dan geldiği gibi tekrar Tanrı'ya dönmeli olduğunu biliyordu (Yuhanna 13:1-3).

İsa öğrencilerin ayaklarını yıkadı. Petrus "Ya Rab, ayaklarımı sen mi yıkayacaksın? Benim ayaklarımı asla yıkamayacaksın" dedi. Ama İsa "Yıkamazsam yanımda yerin olmaz" dedi. Petrus şaşırıp ve "Ya Rab, o halde yalnız ayaklarımı değil, ellerimi ve başımı da yıka!" dedi. İsa ona "Yıkanmış olan tamamen temizdir; ayaklarının yıkanmasından başka şeye ihtiyacı yoktur. Sizler temizsiniz" dedi (Yuhanna 13:4-10).

İsa çarmıhta ölmeden önce öğrencilerinin ayaklarını yıkadı. Böylece "Ben sizi öksüz bırakmayacağım. Size geri döneceğim! Cennete gidene kadar sizi yetiştireceğim" diye kararını gösterdi. Bu dünyada olan öğrencilerini sonuna kadar seveceğine karar verdi. Bu Baba Tanrı'nın bizi ne kadar sevdiğini göstermektedir (Yuhanna 6:37-39).

Baba Tanrı ve İsa Mesih birdir. Ve İsa Tanrı ve bizi birleştirendir. Baba Tanrı O'nsuz hiç bir şey yapmaz. O'na her şey emanet etti. İsa Baba Tanrı'nın elçisi olup "Siz gönenç olmalısınız. Ben size yardım edeceğim" diyor. 3.Yuhanna 1:2 "Sevgili kardeşim, canın gönenç içinde olduğu gibi, her bakımdan sağlıklı ve gönenç içinde olman için dua ediyorum" diye söyledi. Bu Rab'bin sözünün iletildiğidir. Tanrı bizi Mesih'te kendi çocukları yaptı ve Mesih'le aynı seviyesinde bize davranmak istemektedir (Efesliler 1:4-10).

Tanrı İsa Mesih'te olan bütün insanların birlik içinde bir ağızdan Baba Tanrı'yı yüceltmelerini ister (Romalılar 15:5-6). Bütün imanlılar kişisel olarak Tanrı'yı tecrübe ediyorlar ama topluluktan ayrılarak iman hayatını sürdürmez. Geçmişte sadece kendisi için yaşamış olsada İsa'ya inandıktan sonra artık kendisini inkâr etmelidir. Tanrı İsa'nın üyeleri olan bütün insanların yürekleri ve hareketlerini hatırlar.

Rab "Beni seviyorsanız, buyruklarımı yerine getirirsiniz" (Yuhanna 14:15) diye söyler. Bu öğrencilerin ayaklarını yıkayan Rab'bin isteğidir. O'nu severse otomatik olarak buyruklarını yerine getireceğini söylemiş olur. Rab bizi temizledi, öğrencilerin ayaklarını yıkadığı gibi ilerde de bizi sürekli temizleyecektir. Tanrı bizi sevdiği için bizi temizler.

İsa kiliseyi sevdiği için kendisini verdi. O yücelikli kiliseyi kurarak kutsal ve

kusursuz olmasını sağlamak için suyla yıkayıp sözle temizledi (Efesliler 5:25-27). Biz Rab'bin üyeleri olarak Rab'bin kutsal ve ruhsal görevini tamamlayarak Rab'bi hoşnut etmemiz gerekir. Kilisenin merkezi İsa Mesih'tir. O'nun sözünü işitmeli O'na hizmet etmelidir. İnsanların peşinden koşmamalıdır. Yüreğini O'ndan başkasına vermemelidir. İnsanlar kiliseye gelince İsa Mesih'in kokusunu alabilmelidir, İsa'nın karakterini tecrübe edebilmelidir, İsa'nın sözlerinin gerçekleştirildiklerini görebilmelidir. Kilise sadece İsa'nınkiyle dolu olmalıdır.

Rab Kutsal Ruh aracılığıyla içimizde kalıyor ve bizi seviyor. Bizi sevmek Ruh'un işidir. Kutsal Ruh bizi destekler, cesaretlendirir, güçlendir ve başarılı olmamızı sağlar. Tanrı bu şekilde bizden yanaysa, kim bize karşı olabilir? Her hangi bir yaratık olsun Rabbimiz Mesih İsa'da olan Tanrı sevgisinden bizi ayıramaz (Romalılar 8:31-39). Rab 'Dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim' dedi (Matta 28:20). Bu mutlaka gerçekleşecektir. Rab bugünde bu sözü yerine getirmek için Tanrı'nın sağında bizim için dua etmektedir (Romalılar 8:34).

Tanrı'nın sevgisini almak ve Tanrı'yı sevmek iman hayatıdır. Baba Tanrı'nın isteği birinci olarak bizim İsa Mesih'i kabul etmemizdir. İkinci olarak İsa'nın lütfünü sınırsız almamızdır. Üçüncü olarak Kutsal Ruh'un yardımını almamızdır. Kısa bir süre sonra biz sanki annesinin kucağında olan bir bebek gibi İsa Mesih'le birlikte Tanrı'nın kucağında sonsuza dek yaşayacağız. Bu yüzden sarsılmamalıyız. Tanrı'nın sevgisini bol bol almalıyız. Ve her şeyden daha çok Mesih'in sıkıntısına ortak olmamızdan korkmamalıyız. Mesih'in görkemi görüldüğünde biz de Mesih'le birlikte sevinçle coşacağız (1.Petrus 4:13). Tanrı'nın çocuklarıysak aynı zamanda Mesih'le birlikte mirasçısıyız. Mesih sıkıntı çektiği gibi biz de O'nunla birlikte sıkıntı çekmekten korkmamalıyız (Romalılar 8:17).

'Rab, ayağımı yıka!' diye alçak gönüllü şekilde Rab'bin önüne çıkmalıyız. Rab değerli kanıyla bizi temizledi, şimdi artık sözle bizi temizlemek istiyor. Kutsal hizmetinde, kutsal adanmada, kutsal itaatlıkta bulunalım. Baba Tanrı'yı hoşnut edelim. Tanrı bizi kutsal kılsın. Ruhumuz, canımız ve bedenimiz Rabbimiz İsa Mesih'in gelişinde eksiksiz ve kusursuz olmak üzere korunsun (1.Selanıklılar 5:23).

Biz Tanrı'nın sevgisini alarak kutsal olmaya çağrıldık, Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten bize lütuf ve esenlik olsun (Romalılar 1:7). Rab bizim Baba Tanrı'ya yaklaşmamızı ister. Rab bizi temizlemek ister. Rab ayaklarımızı yıkasın.